



Inhoud

- 7 Kaarten en plattegronden
- 9 Woord vooraf

1 11 **Drie lapjes koninkrijk en een Franse buurman**

- 12 Ligging, grootte en landschap
- 13 Klimaat
- 17 Flora en Fauna
- 21 Bevolking
- 26 Economie
- 27 Staatsinrichting en bestuur

2 31 **Kleine koloniën in de West**

- 32 Aardplaten en vulkanen
- 32 De eerste bewoners
- 33 Columbus naar Indië
- 34 De WIC vaart uit
- 36 Landbouw, slavenhandel en wapens
- 37 Op weg naar autonomie

3 41 **Calypso, cocktails en gingerbread-huisjes**

- 42 Muziek en dans
- 43 Architectuur
- 44 Eten en drinken

4 49 **Sint-Maarten**

- 51 Bevoorradsingsstation en zoutwinning

- 55 Oriëntatie
- 58 Philipsburg
- 66 Rond salt pond
- 68 Oostelijk Sint-Maarten
- 70 Westelijk Sint-Maarten

5 85 **Saint-Martin**

- 86 Het westen van Saint-Martin
- 88 Marigot
- 92 Het noordwesten van Saint-Martin
- 95 Het noorden en oosten van Saint-Martin

6 105 **Saba**

- 106 Zeeuwen en Britten
- 109 Oriëntatie
- 113 Windwardside

7 135 **Sint-Eustatius**

- 136 De gouden rots
- 141 Oriëntatie
- 141 Oranjestad
- 151 Buiten oranjestad

i 164 **Algemene informatie**

r 172 **Register**



Woord vooraf

Wie naar de Bovenwindse Eilanden reist, kan ervaren dat Sint-Maarten, Saba en Sint-Eustatius een heel verschillend karakter hebben.

Op Sint-Maarten heb je de prachtige witte zandstranden langs de blauwe oceaan voor het uitkiezen, zowel op het Nederlandse als op het Franse deel. Je kunt er de creoolse cultuur van het Caribisch gebied proeven, alle mogelijke cocktails bestellen die je maar wilt, heerlijk eten en tal van watersporten beoefenen.

Saba heeft weelderig nevelwoud tegen de flanken van Mount Scenery (het hoogste punt van Nederland), mooie wandelpaden in het tropisch groen en feeërieke dorpjes met witte *gingerbread*-huisjes.

Sint-Eustatius, waarvan de naam vaak wordt afgekort tot Statia, is erg rustig, maar heeft wel de interessantste historie van de drie S-eilanden. Je kunt er mooi duiken en wandelen over de rand van de enige vulkaanrater die Nederland rijk is.

Dit alles maakt de drie kleine Caribisch-Nederlandse eilanden tot een vakantiebestemming van formaat, waar het bovendien altijd lekker warm is en de zon bijna het hele jaar schijnt.

Guido Derksen



Saint-Martin

Net als de Nederlandse helft van Sint-Maarten telt de Franse helft vele prachtige zandstranden en bestaat het binnenland uit een mooi groen heuvellandschap. Het leven op Saint-Martin (officieel: Collectivité de Saint-Martin) is zoet voor wie genoeg te besteden heeft. Je kunt er allerlei watersporten beoefenen, zwemmen in azuurblauwe baaien, fantastisch eten en riante vakantievilla's huren of in aangename hotels verblijven. De sfeer is er onmiskenbaar Frans en Frans-Caribisch. De voertaal is Frans, maar het zwarte deel van de ruim 40.000 inwoners spreekt onderling patois, het Papiamentu van de (voormalig) Franse koloniën in de West.

< Anse Marcel, de noordelijkste baai van Saint-Martin.





Ook bij Baie Rouge is de zee helder en blauw.

HET WESTEN VAN SAINT-MARTIN

Les Terres Basses

Na Cupecoy Beach aan het uiteinde van de Lowlands van het Nederlandse deel passeer je vrijwel ongemerkt de Franse grens en kom je in het laagland van Saint-Martin terecht, Les Terres Basses, het meest westelijke deel van het eiland. Een geografische bijzonderheid is dat bij de uiterste westpunt de scheiding ligt tussen de Caribische Zee en de Atlantische Oceaan.

De doorgaande weg door het gebied heet voorbij de grens Rue des Terres Basses. Al vrij snel links gaat een zijweg naar **Baie Longue**, alweer zo'n prachtige blauwe baai met een lang wit zandstrand erlangs. Aan het begin van het strand is het luxueus overnachten in het Belmond La Samanna Resort. Verderop ligt een binnenmeertje, Grand Étang, waar je watervogels kunt spotten. De rest van Les Terres Basses wordt ingenomen door luxe villa's tussen het groen. Diverse villa's zijn te huur, maar daar moet je wel een goed gevulde beurs voor meenemen. Op de kop van het gebied ligt het rustige strand van **Baie aux Prunes**. Eveneens rustig, maar nóg mooier is het witte strand langs **Baie Rouge**, aan de noordkant van Les Terres Basses.

Het zijn allemaal openbare stranden, maar jammer genoeg zijn bijna alle toegangswegen tot het gebied met hekken afgesloten die alleen opengaan als je bij een portier meldt. Een hoop gedoe dus, en daarom kiezen de meeste strandgangers ervoor om naar een van de beter bereikbare stranden op het eiland te gaan. Toch is er één toegangsweg zonder hek naar Baie Rouge. Je vindt 'm helemaal aan het einde van Les Terres Basses, waar Sandy Ground

begint (de smalle strook land tussen Simpson Bay Lagoon en Baie Nettlé) en de Rue des Terres Basses overgaat in de Rue de Sandy Ground. De korte zijweg links leidt naar een onverharde parkeerplaats. Direct erachter kun je een paar treden naar beneden en sta je op het fraaie strand, met aan je linkerhand de leuke Gus' Beach Bar plus anderhalve km wit zand, vóór je uitzicht op Anguilla en aan je rechterhand lage rotskliffen. Achter de rotsen ligt nog een verscholen wit strandje, waarna Baie aux Cailles en Pointe du Bluff volgen.



Strand langs Simpson Bay Lagoon ter hoogte van Sandy Ground.

Pointe du Bluff is een schiereilandje dat vrijwel los ligt van de kust en dus eigenlijk bijna een eilandje is. Erop staan de ruïnes van La Belle Créole. Dit vijfsterrenresort werd in de jaren zeventig half gebouwd, maar door geldgebrek lagen de werkzaamheden vervolgens jarenlang stil. In 1988 konden de nieuwe eigenaren van de Hiltongroep het eindelijk openen. Zeven jaar later sloeg het noodlot opnieuw toe: orkaan Luís blies de boel omver. Sindsdien is het resort gesloten. Er schijnt een groep investeerders te zijn die het hotel nieuw leven willen inblazen. Hopelijk weten ze waar ze aan beginnen, want er gaan verhalen dat La Belle Créole op een eeuwenoude begraafplaats van Arawak-indianen is gebouwd en dat het daarom nooit wat zal worden met het resort.

Sandy Ground

Vanaf Les Terres Basses begint zoals gezegd Sandy Ground, de smalle strook land tussen Simpson Bay Lagoon en Baie Nettlé die na een paar kilometer uitkomt bij Marigot.

Aan de zeezijde vind je langs **Baie Nettlé** wederom een zandstrand. Erlangs ligt een groot complex met vakantievilla's. Tussen de groepjes villa's staan kokospalmen en bevinden zich vier zwembaden zowat midden op het strand. Aan de westkant is Dreams Beach Bar een van de betere strandtenten op het eiland. Je kunt er loungen in comfortabele fauteuils, lunchen met sushi, pizza of grillgerechten en 's avonds een kreeft wegwerken in het trendy restaurantgedeelte of losgaan op de dansvloer.

Aan de overzijde van de weg tref je een paar grote hotel- en appartementencomplexen aan, die hun strand aan de rustige Simpson Bay Lagoon hebben. Hôtel Mercure heeft er een jachthaven en spacomplex bij, terwijl Le Flamboyant even verderop onderdak biedt aan een kitesurfschool en een watersportcentrum. Le Flamboyant bestaat uit meer dan twintig appartementengebouwen met twee zwembaden en aangename tuinen ertussen. Een deel van de appartementen wordt nog als hotelaccommodatie aangeboden, maar ze worden de komende jaren stuk voor stuk als vakantieverblijf verkocht aan particulieren.

Hoewel het hele gebied hier en daar wat rommelig aandoet en z'n beste tijd gehad lijkt te hebben, houdt het toch ook de naam van Saint-Martin als jetseteiland hoog. Aan weerszijden van de Rue de Sandy Ground vind je hier en daar namelijk onverwachte luxe. Zo is het niet vreemd om een onooglijk supermarktje binnen te lopen en daar aan de muur een klimaatkastje met belugakaviaar te zien hangen en op de wijnafdeling topwijnen te zien liggen van honderden euro's per fles. Ter hoogte van Le Flamboyant zit verder een van de allerbeste Franse patisserieën van het eiland (La Parisienne), ertegenover kun je formidabel Italiaans eten bij restaurant Mezza Luna en even verderop biedt het volgende appartementencomplex onderdak aan La Cigale, misschien wel het beste restaurant van het hele eiland.

Een kleine kilometer verderop, voorbij het grote Centre Culturel (met bioscoop), verandert de bebouwing. Sandy Ground wordt wat breder, je laat de luxe achter je en aan weerszijden van de weg verschijnen eenvoudige kleinere huizen, dicht op elkaar gebouwd. Er zijn zijstraten waar je je hier en daar in een sloppenwijk waant. Dit woongebied is het domein van arme en vrijwel uitsluitend zwarte eilandbewoners, waaronder veel illegalen.

Voorbij de bocht in de weg kom je bij de **Sandy Ground Bridge**, de ophaalbrug over het enige kanaal aan de Franse kant tussen Simpson Bay Lagoon en de zee (open ma.–za. 8.15, 14.30 en 17.30, zo. 8.15–17.30 uur, doorvaart gratis).

Voorbij de brug laat je de arme wijk weer achter je en kom je in de buitenwijken van Marigot terecht. Aan zee staat weer een viersterrenhotel (Le Beach Hotel), aan de kant van de lagune bevindt zich het atletiek- en voetbalstadion van Saint-Martin, het Stade Alberic Richard.

MARIGOT

Hoofdstad Marigot is kleiner dan Philipsburg, maar je kunt er toch een paar mooie uurtjes doorbrengen. Vooral de kleurrijke markt is de moeite waard. Als je vanuit Sandy Ground naar Marigot rijdt, is er voorbij het stadion en Le Beach Hotel en Résidence Le Pirate een rotonde. Richting zee loopt de Boulevard de France, aan de andere kant van de rotonde is het **Office de Tourisme**

gevestigd in een Caribisch gebouw uit 1918, met houten veranda op de eerste verdieping. Ga je recht door, dan leidt Rue de Sandy Ground verder de stad in. Links (aan de zeezijde) is een grote begraafplaats, rechts ligt jachthaven Port La Royale bijna tegen het centrum aan. Bij de jachthaven is een klein winkelcentrum en er zijn hier enkele goede horecavoorzieningen; Café de Paris is een aanrader. De ingang van het winkelcentrum bevindt zich rechts om de hoek in de Rue du Président Kennedy; de Rue de Sandy Ground verandert recht door in Rue de la Liberté.

Ga je hier links, dan kom je via de Rue des Pêcheurs bij **Boulevard de France** uit, bij zee dus. Op de hoek heeft restaurant Le Mini Club een mooi buitenterras op de eerste verdieping; curieus zijn de kokospalmen die door het dak heen groeien.



De toeristenmarkt van Marigot met erboven Fort St. Louis.

Markt van Marigot

Langs de Boulevard de France zie je houten paviljoens met Caribisch *fretwork* staan. Ze bieden schaduw en bescherming tegen de regen voor de markt van Marigot. Op woensdag- en zaterdagochtend kun je hier de kleurrijke **Caribische markt** bezoeken, waar vooral groenten, fruit, vis en kleding van eigenaar verwisselen. Op andere dagen is er 's ochtends meestal ook wel wat activiteit, maar minder dan op woensdag en zaterdag.

Aan het einde van de boulevard kom je uit bij Place du Marché. Rond het amfitheater op het plein staan kleding- en souvenirkraampjes, in het grotere marktgebouw ernaast is wat leuke horeca gevestigd. Het plein achter het gebouw wordt ingenomen door het busstation, taxistandplaatsen en parkeerplaatsen. Je kunt hier ook tickets kopen voor de ferry vanuit Marigot naar Anguilla en naar Saint Barths.

Naar links loopt Rue de la République langs Le West Indies Shopping Mall, een modern winkelcentrum in kasbahstijl; binnen heeft het een ruim en licht atrium. Voorbij Le West Indies ligt Port de Plaisance, de goed geoutilleerde jachthaven in Baie de Marigot waar grote zeewaardige jachten kunnen aanmeren.



Marigot

Fort Saint-Louis

Op de heuvel boven het winkelcentrum en de jachthaven blijkt het 17de eeuwse Fort Saint-Louis uit over de hoofdstad. De Fransen wilden hun belangrijkste haven natuurlijk kunnen beschermen, en deze plek bood daartoe een goede gelegenheid. Het fort kwam in 1789 gereed en is beter bewaard